

28 Ιουνίου, 1991

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΜΑΪΛΣ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 531/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Τμηματική Επιτροπή — Έχει μόνο συμβουλευτικό χαρακτήρα δεν λαμβάνει αποφάσεις — Τις αποφάσεις τις λαμβάνει η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας η οποία έχει την ευθύνη της τελικής απόφασης.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/Προαγωγές— Συνεντεύξεις — Υπέμετρη βαρύτητα δεν πρέπει να δίνεται στις προσωπικές συνεντεύξεις κατά τρόπο που να δημιουργεί ξεχωριστό κριτήριο επιλογής — Αυξημένη βαρύτητα έχουν όταν πρόκειται για πλήρωση θέσεων πρώτου διορισμού ή όπου η προσωπικότητα και ο χαρακτήρας είναι στοιχεία απαραίτητα για τη σχετική θέση.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσόν — Πλεονέκτημα που προβλέπεται από τα σχέδια υπηρεσίας — Μη επιλογή του προσώπου που το κατέχει απαιτεί όπως η απόφαση έχει ειδική αιτιολογία για το θέμα — Η αιτιολογία δεν μπορεί να συνάγεται από τα πρακτικά αλλά πρέπει να φαίνεται και να είναι πειστική.

15

Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της τον διορισμό του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών (Αγγλική Γλώσσα) Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25

(1) Δεν εντοπίζεται οποιαδήποτε παράλειψη στον χειρισμό της υπόθεσης από την Τμηματική Επιτροπή. Η Τμηματική Επιτροπή, η οποία ενήργησε σύμφωνα με τον νόμο, έχει μόνο συμβουλευτικό χαρακτήρα, δε λαμβάνει αποφάσεις. Τις αποφάσεις τις λαμβάνει η Ε.Δ.Υ. η οποία έχει την ευθύνη της τελικής απόφασης.

(2) Ούτε ο δεύτερος ισχυρισμός περί μη διεξαγωγής της δέουσας έρευνας ευσταθεί. Η Επιτροπή έκανε κάθε δυνατή έρευνα και κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να παρουσιαστούν ενώπιόν της και να ερευνηθούν όλα τα στοιχεία που αφορούσαν τις υποψηφίες. Αυτό είναι έκδηλο από την όλη διαδικασία και τον φάκελο της υπόθεσης. Είναι γνωστό πως το αιτιολογικό συμπληρώνεται και από την έρευνα στους φακέλους.

(3) Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στις προσωπικές συνεντεύξεις κατά τρόπο που να παραγνωριστούν τα ιδιαίτερα προσόντα της αιτήτριας αυτός δεν ευσταθεί. Μία απόφαση πάσχει όταν δοθεί υπέρμετρη βαρύτητα στις προσωπικές συνεντεύξεις σε τρόπο που να δημιουργεί ξεχωριστό κριτήριο. Η απόδοση όμως στις συνεντεύξεις έχει αυξημένη βαρύτητα στις περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού καθώς και σε περιπτώσεις όπου η προσωπικότητα και ο χαρακτήρας είναι στοιχεία απαραίτητα για τη σχετική θέση. Στην υπό κρίση υπόθεση από τους φακέλους των υποψηφίων φαίνεται ότι ήταν και οι δύο πάρα πολύ ικανά πρόσωπα με πολύ καλά αποτελέσματα στις γραπτές εξετάσεις, οι οποίες στοχεύουν στην εξακρίβωση του επιπέδου των υποψηφίων. Τα αποτελέσματα των εξετάσεων αποτελούν ένα κριτήριο που πρέπει να συνεκτιμηθεί μαζί με τα άλλα.

Από τα στοιχεία ενώπιόν μου κρίνεται πως η Επιτροπή συνεκτίμησε όλα τα ουσιώδη και νόμιμα κριτήρια και απέδωσε στις συνεντεύξεις τόσο βαρύτητα όση ήταν αναγκαία και όχι υπέρμετρη χωρίς οι συνεντεύξεις να αποτελέσουν ξεχωριστό κριτήριο επιλογής από την αξία και τα προσόντα των άλλων υποψηφίων.

(4) Αναφορικά με τον ισχυρισμό περί μη ειδικής αιτιολόγησης για το πρόσθετο προσόν της αιτήτριας κρίνω ότι δεν ισχύει. Σε περιπτώσεις όπου διορίζεται κάποιος χωρίς να κατέχει το πρόσθετο προσόν που προνοείται από τα Σχέδια Υπηρεσίας η Επιτροπή έχει υποχρέωση να δίνει ειδική αιτιολογία η οποία δεν μπορεί να συνάγεται από τα πρακτικά αλλά πρέπει να φαίνεται και να είναι πειστική. Στην παρούσα υπόθεση κρίνω πως παρόλο που η απόφαση της Επιτροπής μπορούσε να ήταν σαφέστερη, εντούτοις υπάρχει ειδική και πειστική αιτιολογία αναφορικά με την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος της αιτήτριας και τον διορισμό της ενδιαφερόμενης από την Επιτροπή ενόψει μάλιστα του γεγονότος ότι (α) ο αριθμός των υποψηφίων ήταν πολύ μικρός ώστε να είναι ευχερής η σύγκριση των υποψηφίων και (β) της σαφούς αναφοράς της Επιτροπής ότι η αιτήτρια και αιόμη μία υποψήφια ήταν οι μόνες κάτοχοι του πρόσθετου προσόντος.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ιωαννίδης και άλλος ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 333/87, 499/87, ημερομηνίας 21.12.1989)

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας ν. Ποτούδη και άλλων (1987) 3 Α.Α.Δ. 1591.

Toureki v. Republic (1973) 3 C.L.R. 592.

Ιωσήφ και άλλοι ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 317.

5 *Χατζησάββα ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 76.*

Ευαγγέλη ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 790 ημερ. 27.2.1990).

Προσφυγή.

10 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε στη θέση Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών (Αγγλική Γλώσσα), Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών αντί της αιτήτριας.

Α. Παπαφιλίππου, για την αιτήτρια.

15 Α. Κουρσουμπά (Κα.), Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την καθ' ης η αίτηση.

Α.Σ. Αγγελίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

20 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή της η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 29/6/1990, δυνάμει της οποίας διορίστηκε με δοκιμασία στη μόνιμη θέση Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών (Αγγλική Γλώσσα) (Τακτικός Προϋπολογισμός), Γραφείο 25 Τύπου και Πληροφοριών από τις 15/6/1990, η Αναστασία Αδαμίδου αντί της αιτήτριας.

Τα γεγονότα σε συντομία είναι τα εξής:

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών με επιστολή του ημερομηνίας 3/6/1989, ζήτησε την πλήρωση

μίας κενής μόνιμης (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέσης Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών.

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε να δημοσιευτεί η πιο πάνω θέση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επειδή η θέση αυτή ήταν θέση Πρώτου Διορισμού.

5

Υπέβαλαν υποψηφιότητα για τη θέση 64 άτομα. Εστάλη ο σχετικός κατάλογος στο Διευθυντή του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών για τη σύσταση Τμηματικής Επιτροπής, σύμφωνα με το Άρθρο 36 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 (Κανονιστική Διάταξη 3).

10

Η Τμηματική Επιτροπή, της οποίας Πρόεδρος ήταν ο Διευθυντής του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, επέλεξε τέσσερεις για σύσταση προς τελική επιλογή και διορισμό, ανάμεσα στις οποίες ήταν η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος.

15

Πρέπει να σημειωθεί ότι η Τμηματική Επιτροπή, πέραν από την προσωπική συνέντευξη με τους υποψήφιους, τους ζήτησε και παρακάθισαν σε γραπτές εξετάσεις. Εις τα αποτελέσματα των γραπτών εξετάσεων πρότευσε η αιτήτρια με γενικό βαθμό 17,6 με δεύτερη το ενδιαφερόμενο μέρος με 17,3.

20

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας κάλεσε σε συνέντευξη τις τέσσερεις υποψήφιες στις 5/4/1990, στην οποία κλήθηκε να παραστεί και ο Διευθυντής του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών. Μετά τη συμπλήρωση των συνεντεύξεων, ο Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων και απεχώρησε.

25

Η Επιτροπή προχώρησε και αξιολόγησε και η ίδια την απόδοσή τους υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών. Εξετάσε τα ουσιώδη στοιχεία αυτής της αίτησης των υποψηφίων

30

και τα δικαιολογητικά και έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους.

5 Η Επιτροπή με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε γενικά των άλλων υποψηφίων και την επέλεξε σαν την πιο κατάλληλη για διορισμό.

10 Η τελική αξιολόγηση των υποψηφίων από την Επιτροπή, όσον αφορά την απόδοσή τους στη συνέντευξη, είχε ως εξής:

15 Ακολούθως η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, καθώς και τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων σε συνεντεύξεις με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Διευθυντή του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών.

20 Εδώ πρέπει να σημειώσω πως σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας 3(5) αναφέρεται:

"(5) Καλή γνώση μιάς επιπρόσθετης ξένης γλώσσας και πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης που αποκτήθηκε είτε σε δημόσια θέση είτε σε έκτακτη απασχόληση στη Δημόσια Υπηρεσία, θα αποτελεί πλεονέκτημα."

25 Είναι η εισήγηση της αιτήτριας πως η επίδικη απόφαση είναι τρωτή και πρέπει να ανατραπεί. Οι βασικοί λόγοι για τους οποίους κατά τον ισχυρισμό της αιτήτριας η επίδικη απόφαση πάσχει, είναι γιατί υπάρχουν παραλείψεις στην έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής, συγκεκριμένα δεν αναφέρεται η βαθμολογία της στις γραπτές εξετάσεις.

30 Άλλος λόγος, κατά τον ισχυρισμό της αιτήτριας, είναι πως η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας δεν έκαμε τη δέου-

σα έρευνα ώστε να φανεί πως είχε και γνώσεις της ισπανικής γλώσσας. Με τη δέουσα έρευνα φυσικά, θα αποκαλύπτετο και η βαθμολογία της αιτήτριας στη γραπτή εξέταση.

5

'Άλλος λόγος είναι πως δόθηκε υπέρμετρη και αδικαιολόγητη βαρύτητα στις προφορικές συνεντεύξεις ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και τελικά πως δεν υπάρχει δικαιολογία γιατί αγνοήθηκε η αιτήτρια η οποία διέθετε το πλεονέκτημα, σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας.

10

Σε κάποιο στάδιο ο κ. Παπαφιλίππου πρόβαλε το γεγονός πως η απόφαση για διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους ελήφθη κατά πλειοψηφία και δεν ήταν ομόφωνη. Πιστεύω πως δεν ισχυρίζεται ο κ. Παπαφιλίππου πως η απόφαση είναι τρωτή γι' αυτό το λόγο, αλλά είναι για να ενισχύσει τα επιχειρήματά του ως προς την υπεροχή της αιτήτριας έναντι του ενδιαφερομένου μέρους.

15

Δε συμφωνώ με τον ισχυρισμό πως υπάρχει οποιαδήποτε παράλειψη εις το χειρισμό της υπόθεσης από την Τμηματική Επιτροπή. Ενήργησε σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 36 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 67/87 (33/67 όπως τροποποιήθηκε), που καθήκον είχε να συμβουλευσει την Επιτροπή στους διορισμούς ή προαγωγές σε κάποια θέση. Η Τμηματική Επιτροπή έχει μόνο συμβουλευτικό χαρακτήρα, δε λαμβάνει αποφάσεις. Τις αποφάσεις τις λαμβάνει η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, η οποία έχει την ευθύνη της τελικής απόφασης.

20

25

Στην προκειμένη περίπτωση βλέπουμε πως η Επιτροπή προέβη σε δικές της εκτιμήσεις και έρευνες, εξέτασε όλα τα στοιχεία και τους φακέλους της κάθε θέσης, ως και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων και η ίδια η Επιτροπή αξιολόγησε τα προσόντα τους και έβγαλε τα δικά της συμπεράσματα. Είναι ενδεικτικό πως, παρόλο που η Τμηματική Επιτροπή αναφέρει ότι "διαπίστωσε κατά τη διάρκεια των προσωπικών συνεντεύξεων, αφού έλαβε υπόψη και τις δηλώσεις των υποψηφίων στα έντυπα αιτήσεων

30

35

τους, ότι οι πιο κάτω κατέχουν το πλεονέκτημα ως εξής,

1. Αδαμίδου Αναστασία: καλή γνώση της Γαλλικής και Γερμανικής γλώσσας.

2.

3.

4.

5. Μάιλς Μαρία: καλή γνώση της Γαλλικής γλώσσας και πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσης (η υπ' αναφορά υποψήφια υπηρέτησε με συμβόλαιο στο Γ.Δ.Π. - ειδικά καθήκοντα - κατά την περίοδο 21.7.80 - 30.9.82.....".

εντούτοις η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, στη διερεύνηση και εξέταση της υπόθεσης, έκρινε ότι το πλεονέκτημα που προβλέπετο από το Σχέδιο Υπηρεσίας διέθεταν μόνο η Μαρία Μάιλς και η Γεωργία Χαραλαμπίδου, και όχι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Συνεπώς βρίσκω πως δεν υπάρχει τίποτε το τρωτό στην όλη συμπεριφορά της Τμηματικής Επιτροπής, που να έχει με οποιοδήποτε τρόπο επηρεάσει την αιτήτρια.

Δεν ευσταθεί ούτε και ο δεύτερος λόγος που προβάλλει η αιτήτρια, ότι η Επιτροπή δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα. Είναι φανερόν πως η Επιτροπή έκαμε κάθε δυνατή έρευνα και κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να παρουσιασθούν ενώπιόν της και να ερευνηθούν όλα τα στοιχεία που αφορούσαν τις υποψήφιες. Αυτό είναι έκδηλο από την όλη διαδικασία, τόσο από τις επιστολές, πρακτικά και προσωπικούς φακέλους και σχόλια, που φαίνονται στο φάκελο. Και είναι γνωστό πως το αιτιολογικό συμπληρώνεται και από την έρευνα στους φακέλους. Είμαι πεπεισμένος πως η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας έκαμε επαρκή και ενδελεχή έρευνα. Και ο λόγος αυτός απορρίπτεται.

Η τρίτη εισήγηση της αιτήτριας είναι πως εδόθη υπέρ-

μετρη βαρύτητα στις προσωπικές συνεντεύξεις σε τρόπο που να παραγνωρισθούν τα ιδιαίτερα προσόντα της αιτήτριας και να προτιμηθεί το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Από την όλη προσέγγιση της αιτήτριας στο θέμα αυτό, συμπεραίνω πως το παράπονό της είναι πως παρόλο που η ίδια ήλθε πρώτη στις εξετάσεις και παρόλο ότι είχε το πρόσθετο προσόν, εντούτοις η Επιτροπή έδωσε τέτοια βαρύτητα στην προσωπική συνέντευξη, που να ανατρέπει τη φυσιολογική προτεραιότητά της.

5

10

Το θέμα των προσωπικών συνεντεύξεων έχει εξετασθεί σε πληθώρα αποφάσεων και νομίζω πως μπορώ να συνοψίσω πως η νομολογία δέχεται πως μιά απόφαση πάσχει όταν δοθεί υπέρμετρη βαρύτητα στις προσωπικές συνεντεύξεις, σε τρόπο που να δημιουργεί ξεχωριστό κριτήριο. Η νομολογία δέχεται πως η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς αξιολόγησής της και εξακριβωσης της αξίας των υποψηφίων. Έχει όμως αυξημένη βαρύτητα στις περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού, όπου δεν υπάρχουν εμπιστευτικές εκθέσεις και σε περιπτώσεις όπου η προσωπικότητα, ο χαρακτήρας, η ετοιμότητα και άλλα προσόντα ενός υποψηφίου, είναι στοιχεία απαραίτητα για τη σχετική θέση. (Βλέπε *Ιωαννίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Αρ. Υποθ. 333/87, 499/87, ημερομηνίας 21/12/1989, σελ. 4-5).

15

20

25

Οι προσωπικές συνεντεύξεις αποκτούν μεγαλύτερη σημασία στις περιπτώσεις πλήρωσης κενών θέσεων πρώτου διορισμού ή πρώτου διορισμού και προαγωγής, στις οποίες όλα τα αναγκαία στοιχεία δε βρίσκονται σε φακέλους ενώπιον του διορίζοντος οργάνου ή στις περιπτώσεις στις οποίες τα ενώπιον του οργάνου στοιχεία για κάθε υποψήφιο είναι περίπου τα ίδια, ή ακόμα στις περιπτώσεις που η προσωπικότητα των υποψηφίων είναι ουσιώδους σημασίας για την επιτυχή εκπλήρωση των καθηκόντων της θέσης. Όμως, τα αποτελέσματα των προσωπικών συνεντεύξεων δεν αποτελούν από μόνα τους καθοριστικό παράγοντα στην επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου (*Ε.Δ.Υ. ν. Μαρίνας Ποτούδη και Άλλων* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1591 (Απόφαση Ολομέλειας)). Επομένως

30

35

στην κάθε περίπτωση είναι θέμα βαθμού κατά πόσο η Επιτροπή έχει υπερεκτιμήσει ή δώσει υπέρμετρη βαρύτητα ή όχι στην εντύπωση που πήρε από τις προσωπικές συνεντεύξεις.

5

Στην προκειμένη περίπτωση από τους φακέλους των υποψηφίων και τη μόρφωσή τους, φαίνεται ότι ήσαν δύο πάρα πολύ ικανά πρόσωπα με πολύ καλά αποτελέσματα στις γραπτές εξετάσεις. Δε νομίζω όμως ότι 3/10 ενός βαθμού μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί καθοριστικό παράγοντα. Δεν πρόκειται περί αθλητικού αγωνίσματος για πρωτεία, αλλά οι εξετάσεις στοχεύουν στην εξακρίβωση του επιπέδου των υποψηφίων. Ασφαλώς τα αποτελέσματα των εξετάσεων αποτελούν ένα κριτήριο που μαζί με τα άλλα πρέπει να συνεκτιμηθούν στην επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου, όπως έχει και υποχρέωση να πράξει η Επιτροπή.

15

Το άλλο στοιχείο, για το οποίο φαίνεται ότι παραπονεύεται η αιτήτρια, είναι ότι κατείχε το πρόσθετο προσόν. Το πρόσθετο προσόν οπωσδήποτε και απαραίτητα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την επιλογή του υποψήφιου. Δε σημαίνει όμως αυτό πως εάν στην προσωπική συνέντευξη ένας υποψήφιος δείξει πως κατέχει άλλα προσόντα, όπως η δύναμη της προσωπικότητας του υποψήφιου, ο χαρακτήρας του, η ετοιμότητά του ή ο τρόπος που εκφράζεται και άλλα κριτήρια τα οποία πρέπει να συνεκτιμούνται, δε μπορούν να υπερνικήσουν το επιπρόσθετο προσόν. Θα ήταν πιστεύω αδικαιολόγητο να γίνει δεκτή τέτοια αρχή.

20

25

Από τα στοιχεία που έχω ενώπιόν μου έχω πεισθεί πως η Επιτροπή συνεκτίμησε όλα τα ουσιαώδη και νόμιμα κριτήρια και απέδωσε στις συνεντεύξεις τόση βαρύτητα όση ήταν αναγκαία και συχνά υπέρμετρη και χωρίς οι συνεντεύξεις να αποτελέσουν ξεχωριστό κριτήριο επιλογής ή ανεξάρτητο από την αξία και τα προσόντα των άλλων υποψηφίων. Πιστεύω πως και η εισήγηση αυτή της αιτήτριας δε μπορεί να ευσταθήσει.

35

Η τελευταία εισήγηση της αιτήτριας είναι πως δεν υπάρχει ειδική αιτιολογία για το πρόσθετο προσόν της. Αυτή η εισήγηση φυσικά είναι ανεξάρτητα από την εισήγηση που έγινε ως προς τη βαρύτητα που έπρεπε να δοθεί σε σχέση με την προσωπική συνέντευξη, που έχω πραγματευθεί νωρίτερα. 5

Είναι νομολογιακά καθιερωμένο πως σε περιπτώσεις όπου διορίζεται κάποιος χωρίς να κατέχει το επιπρόσθετο προσόν, όπως προνοείται από τα Σχέδια Υπηρεσίας, η Επιτροπή έχει υποχρέωση να δίνει ειδική αιτιολογία. Οι λόγοι δε αυτοί πρέπει να είναι πειστικοί και να φαίνονται στην αιτιολογία της Επιτροπής. Υπάρχει μιά σειρά αποφάσεις πάνω στο σημείο αυτό. Αναφέρω ενδεικτικά την υπόθεση *Vaso Tourpreki v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 592, όπου η επίδικη απόφαση ακυρώθηκε για το ότι ο αιτητής φαινόταν να κατέχει δίπλωμα το οποίο, βάσει των Σχεδίων Υπηρεσίας, αποτελούσε πλεονέκτημα για το οποίο καμιά αναφορά δεν είχε γίνει, ούτε στα πρακτικά της Επιτροπής, αλλά ούτε και από τον Προϊστάμενο του Τμήματος. 10 15 20

Οι ίδιες αρχές έχουν υιοθετηθεί σε πληθώρα αποφάσεων, στις οποίες γίνεται μιά καθαρή τοποθέτηση της νομολογίας, ότι είναι καθήκον της Επιτροπής σε περιπτώσεις όπου δεν επιλέγεται πρόσωπο με τα πρόσθετα προσόντα, να δίδεται ειδική αιτιολογία που να φαίνεται στην απόφαση και επαρκείς λόγοι αναφορικά με την αιτιολογία δε μπορούν να συναχθούν ή να συμπληρωθούν από τα πρακτικά της Επιτροπής. (Βλέπε *Χρυστάλλα Χ" Γιάννη Ιωσήφ και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, (1991) 3 Α.Α.Δ. 317. 25 30

Συμπερασματικά αναφέρω πως δε δέχομαι την εισήγηση των δικηγόρων των καθ' ων η αίτηση πως η αιτιολογία μπορεί να συναχθεί. Το γεγονός παραμένει ότι πρέπει να υπάρχει ειδική αιτιολογία που να φαίνεται και να είναι πειστική. 35

5 Πρέπει να πω πως στην υπόθεση Χρυστάλλα Χ" Γιάννη Ιωσήφ (ανωτέρω), η Επιτροπή διόρισε άλλα πρόσωπα εκτός της αιτήτριας χωρίς να έχουν το επιπρόσθετο προσόν το οποίο κατείχε μιά από τις αιτήτριες. Όχι μόνο χωρίς να δώσει καμιά δικαιολογία, αλλά χωρίς καμιά απολύτως αναφορά στο επιπρόσθετο προσόν, ούτε πως το είχε η αιτήτρια, ούτε πως δεν το είχαν τα ενδιαφερόμενα μέρη ή μερικά εξ αυτών, ούτε και γιατί παραγνωρίστηκε το επιπρόσθετο προσόν.

10 Το καθήκον μου είναι να εξετάσω κατά πόσο υπάρχει η από τη νομολογία προβλεπόμενη αιτιολογία στην υπό εξέταση περίπτωση. Η αιτιολογία πρέπει να φαίνεται και να είναι πειστική ώστε να αποκλείεται αυθαιρεσία του διορίζοντος οργάνου. Ολόκληρο το πρακτικό της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, το παραθέτω 15 πιο κάτω:

20 "Ακολούθως η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Διευθυντή του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών. 25

Η Επιτροπή, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε ότι το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας διαθέτουν οι Μαρία Μάιλς και Γεωργία Χαραλαμπίδου.

30 Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε κατά πλειοψηφία τεσσάρων (του Προέδρου και των κ.κ. Ξενοπούλου, Παπαξενοφώντος και Χριστοδουλίδη) έναντι ενός (του κ. Χατζηπροδρόμου) ότι η Αναστασία ΑΔΑΜΙΔΟΥ υπερέχει 35 γενικά των άλλων υποψηφίων και την επέλεξε σαν την πιο κατάλληλη για διορισμό στη μόνιμη (Τακτ. Προύπ.)

θέση Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών, Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών."

Έχω μελετήσει με τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή το απόσπασμα της επίδικης απόφασης και κατά πόσο τούτο ανταποκρίνεται προς τις απαιτήσεις της νομολογίας. 5
Κρίνω ότι παρόλο ότι η απόφαση της Επιτροπής μπορούσε να ήταν σαφέστερη, εντούτοις υπάρχει ειδική και πειστική αιτιολογία αναφορικά με την παραγνώριση του πρόσθετου προσόντος της αιτήτριας και το διορισμό της ενδιαφερομένης από την Επιτροπή, ενόψει μάλιστα και 10
του γεγονότος ότι (α) ο αριθμός των υποψηφίων ενώπιον της Επιτροπής ήταν πολύ μικρός, μόνο τέσσερα άτομα, ώστε να ήταν ευχερής η σύγκριση των υποψηφίων και (β) της σαφούς αναφοράς της Επιτροπής ότι η αιτήτρια και 15
ακόμα μιά υποψήφια ήταν οι μόνες κάτοχοι του πρόσθετου προσόντος. Επομένως και ο λόγος αυτός απορρίπτεται.

Γενικά δεν έχω πεισθεί πως η Επιτροπή παρεξέκλινε του καθήκοντός της και δε διόρισε το πλέον κατάλληλο πρόσωπο στην κατάλληλη θέση. 20

Η αιτήτρια δεν με έχει ικανοποιήσει πως έχει έκδηλη υπεροχή, όπως είναι καθιερωμένη η αρχή αυτή νομολογιακά. (Βλέπε Χ" Σάββα ν. Δημοκρατίας (1982) 3 Α.Α.Δ. 76.)

Στην υπόθεση *Ευαγγέλη ν. Δημοκρατίας*, Αναθ. Έφεση 790, ημερ. 27/2/1990, Απόφαση Ολομέλειας η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί, αναφέρεται πως, 25

"Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσης που να βγαίνει από κάθε άποψη από το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητας των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή, με άλλες 30
λέξεις, πρέπει να βγαίνει ως αναντίρρητο γεγονός τόσο

πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιο από την πρώτη ματιά."

5 Συμπερασματικά βρίσκω πως η επίδικη απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και ήταν εύλογα επιτρεπτή και δεν θα υποκαταστήσω τη δική μου κρίση με εκείνη του αρμοδίου οργάνου.

Για τους πιο πάνω λόγους, η υπόθεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.